

Idræthistorisk Samling *Sifa* Beretning 2013

Af Lise Pedersen

Idræthistorisk Samling stortrives fortsat på Harald Jensens Vej, og der er liv i huset mere end den ene dag om ugen, hvor der – som det altid har været sædvane – er åbent for publikum, nemlig onsdag fra kl. 13.00-16.00.

Året der gik

Flere af de frivillige medarbejdere lægger mange timer på ugens øvrige dage, hvor der er mere »arbejdsro«, og det betyder, at endnu flere opgaver nu bliver løst – ja, faktisk kan det med stolthed siges, at medarbejderne er fuldstændig ajour med registreringen af alle de effekter, billeder og øvrige arkivalier, Samlingen har modtaget.

Digitalisering af Samlingens mange lydband samt 8 og 16 mm smalfilm er påbegyndt. Den første »sending« er modtaget retur. Dette er en opgave, der vil strække sig over flere år – i samarbejde med Stadsarkivet i Aalborg.

Det har været en stor glæde for Samlingens medarbejdere at erfare, at A. P. Møllers Fond har doneret 1,8 mio. kroner til færdigudviklingen af Arkibas.dk – det internetbaserede fælles arkivsystem for alle danske lokalarkiver, som vil gøre det muligt at søge i alle de forskellige samlinger i hele Danmark. Systemet forventes færdigt i 2014.

Vi er fortsat »modellen« fra sidste år med at afholde en række arrangementer for grupper af interesserede. I år har vi således bl.a. haft besøg af Vodskov Idrætsforenings Venner, af folk fra det lokalhistoriske arkiv i Nørre Tranders samt af interesserede medarbejdere fra SKAT. Endvidere har seniorer fra Atletklubben Jydens bryde- og bokseafdeling haft en meget hyggelig dag i efterårsferien.

Også enkeltpersoner med interesse for sagen kommer forbi, f.eks. havde vi en tirsdag formiddag her i foråret besøg

Idræthistorisk Samling

Harald Jensens Vej 3-5 . 9000 Aalborg

Tlf. 98 16 64 99 . aalborg@idraetsarkiv.dk

Styrelse

Inga Højmark,
mangeårig kasserer og æresmedlem i SIFA

Lise Pedersen,
tidligere kasserer og æresmedlem i SIFA

Medarbejdere

Birthe Wendt Jensen

Eigil Christensen

Leif Bruno Sørensen

John Sørensen

Jahn Poulsen

John Laden Jensen

Arne Nørgaard

Tom Kristensen

af borgmester Henning G. Jensen – der også er tidligere formand for SIFA – der hyggede sig i flere timer med Samlingens medarbejdere, en dag, der var til stor glæde og inspiration for medarbejderne – og forhåbentlig også for borgmesteren?

I år har Samlingens medarbejdere blandt andet hjulpet Aalborg Svømmeklub og Sportsrideklubben Aalborg (SAO) med materiale til udstillinger m.v. i forbindelse med deres respektive 100 års jubilæer.

Stor donation

Den tidligere daglige leder af Løvvang Bowling Center, Poul Erik Larsen har været på besøg og har afleveret nogle flotte præmier, som bowlingklubben Five O'Clock med bl.a. den kendte sportsjournalist Eivind Samuelsen (SAM), har vundet gennem tiderne.

Fast aktivitet

Arbejdet med samling, redigering og opsætning af dette årsskrift »Veteranen« har som sædvanlig – nu for 11. gang – lagt beslag på megen tid for især en enkelt medarbejder, og vi synes, resultatet igen er blevet læseværdigt og fint.

Det er rigtig dejligt, at stoffet til årsskriftet næsten »står i kø« – i en sådan grad, at vi allerede er begyndt at tænke på næste års hæfte!

Hjemmesiden der blev væk

I forbindelse med Samlingens flytning til Harald Jensens Vej for et par år siden fik vi en ny hjemmeside.

I foråret påtog vores midlertidige medarbejder, Kristian Poulsen, der »desværre« nu har fået job andetsteds og derfor har forladt os, at færdiggøre opbygningen af denne hjemmeside, men netop som dette arbejde var afsluttet, havde vi desværre den meget ubehagelige oplevelse at blive »hacket« – helt og så totalt, at hjemmesiden nu

slet ikke eksisterer mere. Selvfølgelig vil vi gerne have en hjemmeside igen – men indtil videre har ingen helt haft mod på at gå i gang med denne opgave, og lige nu afventer vi en mulighed for, at det kan blive i forbindelse med SIFAs hjemmeside.

Bedre plads til de store ting ...

Henover året 2013 har vi fået istandsat garage og udhus, blandt andet med nyt tag og renovering af murværk, hvorefter nogle af Samlingens medarbejdere har brugt lang tid på at male og gøre rummene fine til opbevaring af større effekter, der hidtil har været gemt væk i et kælderrum på en skole.

Det daglige arbejde

Samlingens medarbejdere har – som tidligere nævnt – valgt at arbejde kollektivt i det daglige, i samarbejde med SIFAs to repræsentanter i Samlingens styrelse, og koordineringen foregår på jævnlige »medarbejdermøder«.

Samlingen har stadig en halv snes fast tilknyttede, frivillige medarbejdere, som gør et meget stort stykke arbejde med at gennemgå, registrere og arkivere det indkommende materiale. Vi har igen i år sagt farvel til et par stykker, mens et par andre er kommet til, og der er stadigvæk enighed om, at det nuværende antal passer fint til den mængde opgaver, der skal løses for at Aalborgs Idrætshistoriske Samling fortsat kan være opdateret og klar til kommende udfordringer.

Til slut skal lyde en varm TAK til alle medarbejderne på Idrætshistorisk Samling for den store entusiasme, de lægger i deres frivillige indsats for at bevare en del af Aalborgs idrætshistorie, samt til såvel Aalborg Stadsarkiv som til Aalborg Kommunes Kultur- og Fritidsforvaltning og medarbejderne begge steder for et meget fint samarbejde.

Sportsrideklubben Aalborg er stiftet i marts 1913 på et tidspunkt, hvor sporten bestod af tur- og jagtridning. I 20'erne var også væddeløb en del af klubbens aktiviteter. Ridning var dengang ikke en allemands sport, men en sport for officerer og det bedre borgerskab.

Klubben holdt til på Fynsgades Kaserne. Officererne red på hærens heste i overensstemmelse med reglerne for brug af disse i sportslig sammenhæng. En af de første tilknyttede trænere var berider Willestrup.

I 1936 flyttede klubben sine aktiviteter til ridehuset på Annebergvej, der var opført af et aktieselskab med en del af klubbens medlemmer som aktionærer. På det tidspunkt bestod klubben af »det bedre borgerskab« i Aalborg. I 1974 købte Aalborg Kommune ridehuset på Annebergvej af rideselskabet og stillede det til rådighed for klubben. Ridecentret på Annebergvej bruges stadig som rideskole og her lægges stor vægt på en

blanding af sport og socialt samvær for børn og voksne.

Trange kår

Under krigen havde klubben trange kår. Det var svært at komme ud til hestene og det var svært at holde gang i aktiviteterne. Ved krigens afslutning blev der renset ud i medlemmer, der havde været pro tyskerne og dette betød også en afskedigelse af berider Willestrup.

Finstrupgaard

Klubben udviklede sig hurtigt i 60'erne og sporten blev mere som den er i dag, hvor der konkurreres i spring og dressur. I begyndelsen af 70'erne stod det klart, at Annebergvej ikke kunne opsluge flere heste og medlemmer. Der stod heste i ethvert ledigt hul. En fremsynet bestyrelse med Claus Smith og Arne Nørgaard i spidsen gik i dialog med kommunen. Flere steder i oplandet syd for Aalborg var i spil, blandt andet Vissebakkegaard. Men valget faldt på Finstrupgaard i Dall Villaby. Efter flere års forhandlinger påbegyndte klubben planerne om udflytning i midten af 70'erne.

I 1978 flyttede de første af klubbens medlemmer sine heste til Finstrupgaard. De første heste stod i den gamle stald til arbejdshestene på gården med lave spiltove med udskårne søjler og pigsten. Igennem 80'erne og 90'erne blev centeret fuldt udbygget med indendørs og udendørs faciliteter. Dog måtte klubbens

◀ *Finstrupgaard*

Efter flere års forhandlinger flyttede Sportsrideklubben Aalborg til Finstrupgaard i Dall Villaby i 1978.

Foto: Sportsrideklubben Aalborg

▲ *Afsked*

SAO medlemmer tog en flot afsked med deres forbillede Andreas Helgstrand.

Foto: Sportsrideklubben Aalborg

medlemmer opleve, at den nyopførte 20x60 meter hal væltede efter kun en sæson på grund af snetryk. Det gav en vinter med udendørs ridning i sne og frost.

En ny hal blev opført året efter og i 1993 indviedes en endnu større opvisningshal, denne var delvis finansieret af klubbens medlemmer. Den havde på daværende tidspunkt det største indendørs rideareal i Danmark.

SAO

Berider Søren Vallentin indvier den nye opvisningshal på Finstrupgaard i begyndelsen af 1990'erne.

Foto: Sportsrideklubben Aalborg

Mange stævneaktiviteter efter Finstrupgaards udvidelse

I 90'erne var SAO kendt for en lang række aktiviteter, der rækker udover det ridemæssige. Blandt andet havde Dansk Varmblod region 7 omtrent alle sine arrangementer på »Center NORD Finstrupgaard«. Her kunne det årligt tilbagevendende »Hingste show Nord« trække fuldt hus.

Klubben har altid været kendt for en del stævneaktivitet. Men specielt Finstrupgaards udvidelse med en stor opvisningshal i begyndelsen af 90'erne gav nye muligheder. Der var trænings- og elevstævner, samt et væld af distrikts-

stævner, hvor mange af klubbens medlemmer gjorde sig gældende.

Traditionen med et A-stævne, hvor der både var springning og dressur i samme weekend, blev til Jysk Mesterskab, som opstod i begyndelsen af 90'erne, da Søren Vallentin blev berider og daglig leder af klubbens afdeling på Finstrupgaard. Dette mesterskab har igenem tiden været en tilbagevendende begivenhed, hvor de bedste danske ryttere satte hinanden stævne.

I gennem 80'erne og 90'erne holdt klubben flere gange DM i både spring og dressur. I 1997 blev det til endnu et DM-stævne i SAO, hvor Jon D. Pedersen vandt. Lars Pedersen var favorit, men han havde ikke det fornødne held til at komme i finalen. Til gengæld var han en meget fair sportsmand, da Jon ikke havde regnet med en finaleplads og derfor ikke havde kūr-musik klar, gav Lars Pedersen ham sin musik. Klubben havde på et tidspunkt 800 medlemmer.

Landsstævne 1992

Fra venstre ses: Grethe Hjalp, distriktsformand, Bo Bak Andersen, Søren Vallentin, Arne Kristoffersen, Mogens Kronborg og Erik Jensen, formand SAO.

Foto: Sportsrideklubben Aalborg

Military i SAO i 90'erne

Spring og dressur blev holdt på Finstrupgaard og terrænbanen blev afviklet på Frederik Obels jord i Guldbæk. På billedet ses Karina Danielsen »Fristrup« på hesten Bally Picabo.

Foto: Sportsrideklubben Aalborg

Military

I 90'erne var klubben også vært ved et årligt military. Dette udviklede sig til et samarbejde mellem Fristrup Rideklub og Frederik Obel, så der opstod »Aalborg International Horse Event«, hvor spring og dressur blev holdt på Finstrupgaard, og terrænbanen blev afviklet på Frederik Obels jord i Guldbæk.

Dette stævne havde flere gange Prinsesse Benedikte som protector og gæst under konkurrencerne.

Beriderelever

SAO har også tradition for at have beriderelever, der senere bliver profiler

i dansk ridning. Der kan nævnes profiler som Vibeke Degn Andersen, Birgit Kristensen, Bo Kristoffersen, Nikolaj Kowalski og Andreas Helgstrand. Specielt har Andreas Helgstrand været et forbillede og et omdrejningspunkt i klubben. Andreas Helgstrand startede sin uddannelse som 16-årig i 1994 og tog hele sin uddannelse i SAO under Søren Vallentin.

SAO har igennem tiden haft ryttere, der har blandet sig i toppen af dansk ridning såsom: DM og ved internationale stævner.

Kendte rytter-profiler i SAO igennem tiden:

Dressur	Military	Handicap	Springning
Ernst Jessen	Mads Rom	Britta Sørensen	Carsten Aagaard
Vibeke Degn Andersen	Jeppe V. Nielsen		Bo Bak Andersen
Lars Pedersen			Karl Johan Krabbe
Helle Johansen			Kristian Skovrider
Nicolaj Kowalski			Bo Kristoffersem
Andreas Helgstrand			Anders Korsholm
			Andreas Helgstrand
			Peter Mertz
			Tine Gade
			Mette Vandet

I årene 2000 til 2010 har ponysporten haft en stor udvikling i SAO og der har været ryttere med fremme ved både NM og EM. I 2004 opstod Jysk Mesterskab for ponyer, da Anders Korsholm på Annebergvej havde samlet alle de bedste ponyryttere i Nordjylland. I 2005 holdt SAO DM for ponyer, hvor

klubbens ryttere havde flere flotte placeringer. I 2006 holdt klubben det første internationale ponyspring-stævne, hvilket var finalerne i Baltic Cup.

Klubben havde selv en blomstrende ponyafdeling, hvor der var ryttere, der gjorde sig gældende i både spring og dressur såvel nationalt som internationalt.

◀ *Beridere*

Mange dygtige beriderelever i SAO er senere blevet profiler i dansk ridning. På billedet ses fra venstre: Berider Søren Vallentin, Christine Stahl, Hanne Clausen, Trine Dalsgaard og Andreas Helgstrand.

▼ *Dressur*

SAO har i mange år haft en blomstrende ponyafdeling. Sofie Seemann, der ses som nr. fire fra venstre er her til et landsstævne. Landstræneren Vibeke Degn Andersen ses midt i billedet.

▼ *Personale i 1990'erne*

Fra venstre ses: Freddy Pedersen, Andreas Helgstrand, Preben Christensen, Ann Mertz, Susanne Gødensig, Anne Kingo, Villy Nielsen, Søren Vallentin, Jeppe Nielsen og Arne Nørsgaard.

Foto: Sportsrideklubben Aalborg

Visionære hestefolk

Sportsrideklubben Aalborg har været begunstiget af, at der har været visionære hestefolk i bestyrelsen, som har siddet i lange perioder og klubben har haft beridere, der har været ansat i 20 år. Det har skabt en stabilitet og kultur, som har givet klubben mulighed for at udvikle sig sportsligt og aktivitetsmæssigt. Blandt andet kan nævnes Arne Nørsgaard der har passet på klubbens pengekasse, som var det hans egen i mere end 35 år og Preben Christensen, der i mange år stod for cafeteriaet på Finstrupgaard.

I dag står klubben som en klub med to centre, hvor der er fuld aktivitet begge steder. Den fremtidige udfordring er at modernisere stalde, så der også vil være heste på adresserne efter 2020, hvor en ny hestelov stiller store krav til boksstørrelser/ lysindfald/ foldarealer.

**Portræt af
den aalborgensiske bryder**

Bernhard Wosylus

Som nyslået vinder af Flensby-bæltet udtalte Bernhard Wosylus til Atletklubben »Jyden«s medlemsblad i 1927 følgende:

»Jeg blev medlem af »Jyden« i 1923 – altså i en alder af 16-17 år – sammen med vægtløfteren Henry Nielsen.

Vi stod i lære på »De Smithske Jernstøberier«. Der fik vi lov til at slæbe så hårdt, at vi syntes, vi var nogle gevaldige kraftkarle, der måtte kunne bruges i klubben. Da vi var vant til det hårde arbejde med jern, begyndte vi begge på vægtløftning. Denne sportsgren havde kun min interesse i ca. et halvt år, hvorefter jeg lagde mig efter brydning. Jeg føler, at jeg har anlæg for brydning og jeg kan lide det med at arbejde igennem.

Efter et års ihærdig træning nåede jeg frem til at komme på klubbens kamphold. Her har jeg befundet mig vel blandt gode kammerater, og jeg sætter en ære i at kæmpe for »Jyden«.

I årtierne før anden verdenskrig fandtes der mange brydeklubber i Danmark og de nærmeste nabolande. Tyskland, Sverige, Norge og Finland gjorde sig alle godt på den internationale scene.

Bernhard var en flittig og dygtig bryder og han var næsten nævnt i alle kampreferater i »Jyden«s medlemsblade i årene 1925-1932.

Han startede i letvægt og blev allerede nummer tre ved de jyske mesterskaber i 1925. I 1927 blev han ved samme mester-

skaber nr. to i letmellemvægt. Han tabte finalen til Egon Jensen.

1928

Et hold finner med blandt andet Friman, som Bernhard var udvalgt til at møde, stillede op til et stævne arrangeret af »Jyden«. Friman var OL-vinder i 1920 og 1924 samt verdensmester i 1921.

Han var en hård nød at knække for Bernhard, der dog ingenlunde lod sig dupere af modstanderen. I kampens fjerde

minut havde han Friman i en vanskelig situation, men pludselig skiftede billedet, og så var det Bernhard, der var nederst. I det femte minut trykkede Friman Bernhards skuldre mod madrassen med sit favoritgreb bachhammer. Bernhard hentede sig trods nederlaget et mægtigt bifald for sin gode indsats.

Samme år blev Bernhard jysk mester med fem sejre – alle på fald.

1929

Det var et rigtigt godt år for Bernhard. Året startede med et jysk mesterskab og senere på året for første gang et dansk mesterskab. Han vandt over favoritten Georg Mortensen fra »Dan«. Denne kamp betegner pressen som et af stævnets lyspunkter. I finalen vandt han over Lindby fra Odense.

Landskampdebut

Efter de flotte resultater i Danmark blev Bernhard udtaget til landsholdet. Turen

Idrætsuge i Aalborg

Et hold brydere fra »Thor« Vejgaard klar til kamp.

Femte bryder fra venstre er Bernhard Wosylus.

Foto: Privat

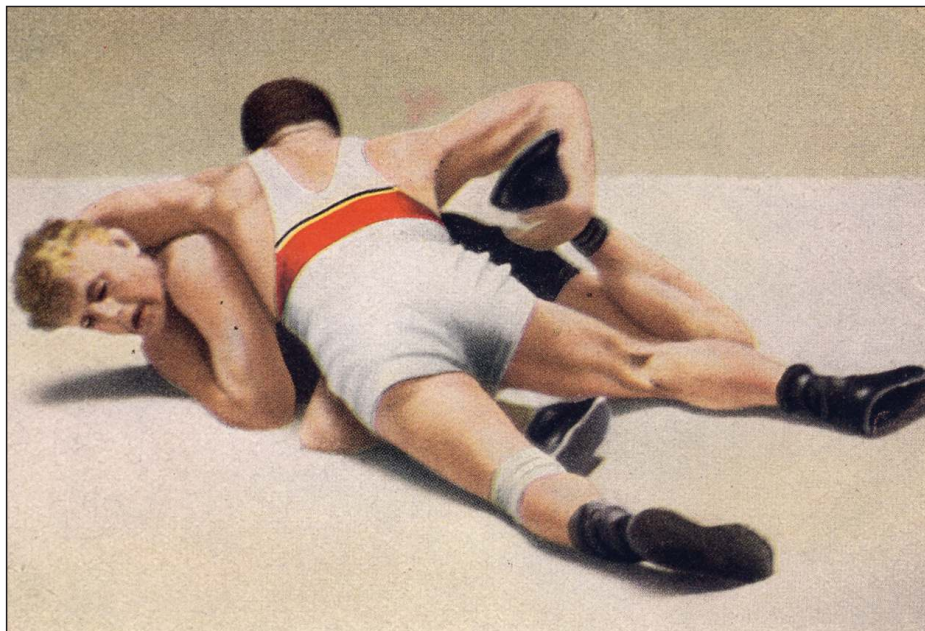
gik til Tyskland og hans modstander var den legendariske Földeak.

Bernhard fortalte om kampen: »Først kæmpede vi i ti minutter. Uden at fremhæve den kamp tør jeg nok sige, at den var meget afvekslende og livlig. Földeak forlanger parterre-brydning og efter fem minutters brydning bukker jeg under for en halv Nelson. Jeg kan endnu – en måned efter – mærke hans greb om min ene skulder og nakke. Hårdt var det«.

1929 blev alt i alt også et godt år for Bernhard Wosylus.

1930

Dette år blev desværre et år, hvor Bernhard rammes af uheld.

Ved de jyske mesterskaber i januar blev han skadet i det ene ben og udgik. En lang pause ventede forude. Han forsøgte et comeback, men tabte for første gang til Lindby.

Stadig samme år stod der at læse: »De tunge klasser afvikles over to aftener, og da Bernhard ikke deltog den sidste aften, blev han dømt som taber over de fire andre deltagere«.

1931

Bernhard gav ikke op og kom stærkt tilbage.

Han var nu rykket op i mellemvægt og blev for tredje gang jysk mester.

Han blev ved de danske mesterskaber nummer to. Han tabte finalen til »bryderkongen« Johs. Jacobsen.

I kamppreferatet står at læse: »Kampen var meget lige og efter fire minutter var Bernhard en anelse foran. Efter fem minutter havnede han med begge skuldre i madrassen for en dobbelt Nelson«.

▲ OL i Los Angeles

Tyskeren Földeak sejrer i græsk-romersk brydning ved de tiende olympiske lege i 1932 over »Thor«s Børge Jensen.

Foto: Privat

▲ Erindring fra Aarhus

I 1932 sendte Peter Eriksen, Aarhus A.K. et postkort med en personlig hilsen til Bernhard Wosylus. Peter Eriksen var også en kendt madrassdommer.

Foto: Privat

▲ Letmellemvægt 1927

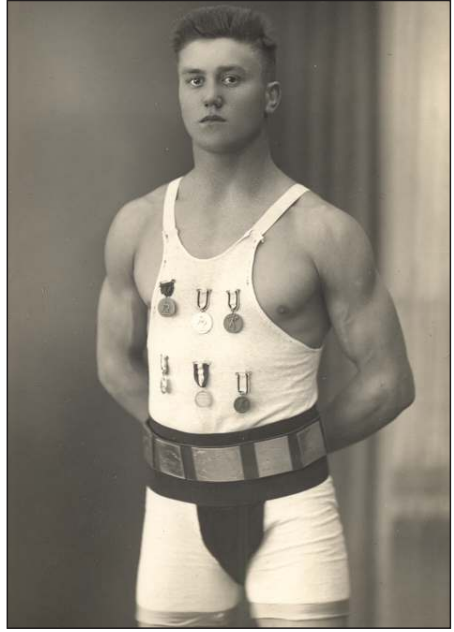
Bernhard Wosylus – øverst til højre – ses her som en flot repræsentant for Atletklubben »Jyden« på et af datidens populære postkort.

Foto: B3210, A72 Atletklubben »Jyden« Aalborg

► Et kært minde

Gerda Wosylus med Bernhard Wosylus' præmie fra Nordjysk Udstilling i den gamle Aalborgghal i 1933.

Foto: Privat

Kampen viste stævnets bedste brydning og begge brydere høstede stort bifald.

1932

Året startede som det plejer med et jysk mesterskab. Fem sejre og ingen nederlag.

Ved DM-stævnet måneden efter mødte Bernhard i sin første kamp Johs. Jacobsen.

Avisen Dagens Nyheder skrev: »Johs. Jacobsen og Bernhard Wosylus mødtes i første omgang og leverede hinanden en uhyggeligt spændende kamp i de første 10 minutter, efter hvilke jyden var foran. Han gik villigt til greb mod »Bryderkongen« og da han var den stærkeste af de to, var det hyppigst ham, der endte øverst. En gang var Jacobsen så nær ved fald, at der var mange af tilskuerne, der »så« faldet. Midt i kampen kom Jacobsen imidlertid ovenpå på gulvet og fra det øjeblik havde Bernhard ikke mere at skulle have sagt. Jacobsen bearbejdede ham med bach-

hammer- og nelson-variationer og efter 16 minutter blev han bropresset ned«.

Bernhard blev senere på året udtaget til landsholdet for anden gang. Han tabte kampen knebent til Kramer.

1933

Desværre mangler vi klubblade på Idræts-historisk Samling fra dette år. Til gengæld må vi ty til andre kilder, blandt andet Gerda Wosylus, enke efter Bernhards onkel Erik Wosylus, Leo Krogh Hansen og Politiets Arkiv.

Dette år blev Bernhard for anden gang både jysk og dansk mester.

I forbindelse med Nordjysk Udstilling er der arrangeret et brydestævne. Et stævne, der havde stor bevågenhed. Ca. 2.000 tilskuere mødte op. Bernhard var eneste vinder fra Aalborg.

1934

Bernhard blev medlem af Atletklubben »Thor«, Vejgaard. Leo Krogh Hansen

fortæller, at det foregik uden store skærmydsler. Klubskiftet skyldtes Bernhards ønske om bedre træningsmuligheder. Det mente Bernhard fandtes i »Thor«, hvis tunge brydere kunne give ham kvalificeret modstand.

Blandt de atleter, han trænede med i Vejgaard, nævnte Leo i flæng uden betænkningstid Alfred Jensen og Lars Sachse samt Carl Lorentzen, »Goliath« og Robert Nielsen, »Basse«.

Blandt hans største sejre for »Thor« Vejgaard var kampen om DM-mesterskabet i Aalborg.

Klubben havde fem brydere i finalerne, men kun Bernhard trak sig sejrrigt ud.

Medlemskabet i »Thor« varede ni år og Bernhard stoppede sin aktive brydekarriere som 30-årig.

Karrieren slut – og hvad så?

I 1935 var Bernhard ansat som politibetjent i Aalborg. I 1942-1943 gjorde han tjeneste ved Tørvemosen i Lille Vild-

◀ *Påsken 1943*

Atletklubben »Thor« Vejgaards hold klar til at møde Frederiksværk.

Bagest fra venstre: Tom Nielsen, Christian Nebel, Bernhard Wosylus, Herluf Andersen og Carl Christensen.

Forrest fra venstre: Robert Jensen, Vermund Münster og Harald Christiansen.

▲ *Mindehøjtidelighed*

Bernhard Wosylus døde i den tyske koncentrationslejr Buchenwald i november 1944.

Foto: B1800, A7 Atletklubben »Thor« Vejgaard

mose. I 1943 var han konstitueret som overbetjent af første grad.

Tirsdag, den 19. september blev han anholdt af Gestapo. Han sendtes i koncentrationslejr Buchenwald, hvor han var den første af de internerede betjente, der døde. Det var den 20. november 1944.

De gode

Aabne	Basis	
Af Ejgil Christensen Da SIFA blev stiftet i 1911 var formålet ifølge lovens §1 stk. 1: »... arbejde på at skaffe de forskellige Idrætsgrene passende Hjem.« Allerede samme år er SIFA i gang med forhandlinger om en idrætsplads, en tennisbane og forbedring for svømmerne. 40 x 10 2 m - = 62 115 R.		

	Pladsen	Galleri for Ull

SIFA-tanker

indgangs

Rådgivning

□	□	□
we	we	we

Rådgivning
og
Vaskeri
værelse

Denne artikel vil beskæftige sig med de gode tanker, der var fra SIFA's side om at hjælpe klubberne med bedre træningsmuligheder. Hjælpen var altid velment, og tit var arbejdet med planerne omfattende. Men resultatet var desværre ikke altid, som SIFA ønskede det. Penge var dengang – som nu – en mangelvare, og kommunalbestyrelsen kunne være svær at råbe op.

(35x11)

Køkken
og
Bibliotek

X
Shyng

Værelse

Værelse

we	we	we
□	□	□

Køkken

2 0,9 m
1,1 m

1. og 2. Sal. B. Raskmark

Værelse

Værelse

Tanken om en svømmehal

Noget af det første SIFA ønskede at forbedre var forholdene for svømmerne. Det var i 1911 kun muligt at svømme i fjorden og selvfølgelig kun om sommeren. Derudover kom, at fjorden dengang var modtager af alle kloakudløb fra byen med alt, hvad det medførte af urenheder. Rensning af fjordvandet var langt ude i fremtiden.

SIFA foreslog ved en henvendelse til byrådet den 22. april 1913, at der etableredes en svømmehal ved elværket. En henvendelse der blev gentaget 3. maj samme år.

Der var store ambitioner i det forslag. Der var på det tidspunkt ikke en svømmehal i Danmark, og i Norden var det kun Stockholm, der havde en.

SIFA henviste i et brev til, at der vist nok fandtes en svømmehal i Esbjerg, som brugte saltvand, hvad man også kunne gøre i Aalborg. SIFA skriver et brev til stadsingeniøren i Esbjerg for at få oplysninger om det påståede svømmebassin. Der foreligger ikke i SIFA's korrespondance et svar. Der er sikkert kommet et, men det er i så fald ikke bevaret.

Jeg har undersøgt sagen om det påståede anlæg i Esbjerg, og jeg har ikke fundet nogen omtale af en svømmehal eller lignende i Esbjerg i 1913.

Svømmebadeanstalt for alle

SIFA henvendte sig mange gange til byrådet om svømmehallen. Der blev gjort et stort stykke arbejde med at forklare, at det ikke kun var svømmerne, men også skolebørn og alle andre borgere, der kunne få gavn af »En Kommunal Svømmebadeanstalt«. Et andet argument er, at der ikke i kongeriget Danmark findes en sådan svømmehal, men det gør der i næsten alle civiliserede lande.

Der stilles også forslag om, hvordan det rent teknisk skulle udformes. Bassinet skulle være 40x10 meter (er rettet med blyant til 35x11 meter). Dybden skulle være mellem 2 og 1,1 meter. På tegningen (siderne 16 og 17) ses, hvordan

SIFA havde tænkt sig, at svømmebadet skulle se ud.

Udover opvarmningen af svømmebassinet skulle der også være en beholder med lunkent vand (25-30°), så et obligatorisk brusebad kunne foretages inden nedstigningen i bassinet.

Byrådet udsætter sagen

Byrådet havde i 1913 en debat – en ud af mange – hvor man skændtes om, at det udkast, der var kommet fra bygningsinspektøren, ikke indeholdt alle udgifter, og at projektet derfor ville blive væsentligt dyrere. Der fremførtes, at der er et stort behov for en badeanstalt på grund af den store arbejderbefolkning, der boede i Aalborg. Debatten ender ud i et lille skænderi om brug af penge til at spise og feste for i stedet for at gøre noget konkret. Sagen udsættes.

Brødløs forretning

SIFA havde selv forsøgt at undersøge, hvordan og hvad en svømmehal ville koste. Forudsætningerne for et opvarmet svømmebassin var, at opvarmningen skulle ske ved hjælp af spildvarmen fra de(n) dieselmotor der producerede elektricitet. Det var før, der blev opført dampkedler og dampdrevne el-generatorer.

Burmeister & Wain skrev i et brev dateret den 11. januar 1912 til Eugen Schmidt, som var SIFA's daværende formand, et svar på hvor meget varmt vand en dieselmotor kunne producere.

Svaret var meget teoretisk og bar præg af, at det ikke var særligt nøjagtigt, at Eugen Schmidt havde spurgt. Men datoen på brevet indikerede, at SIFA har spurgt meget hurtigt, efter den blev dannet.

Ludvigsen og Hermann, som i deres brevhoved blandt andet reklamerer med Spildevand – Bade – W.C. – Vandværker – Varme og Ventilation, skriver et brev dateret den 30. september 1912 til direktør Christensen fra Cementfabrikken Norden.

Brevet er et svar på Christensens forespørgsel om et kalkulatorisk (prismæssigt) overslag til et svømmebad. Svaret er meget negativt, idet brevskriveren anså en forretning af den art for brødløs. I de tyske byer, som brevskriveren kendte til, var svømmebadene filantropiske foretagender. I en dansk kystby vil sommertiden ikke givet noget, og vintertidens drift var meget dyr. Som meget rigtigt set så skal der store varmemængder til at opvarme vandet. I en hurtig udregning påpeger han, at der skulle en dieselmotor på 1000 hk til for at skaffe varme nok.

Det er dog ikke brevskriverens største bekymring. Nej, den går på, at rensningen af vandet var det alt overskyggende problem. Om brevskriveren kendte metoden med at rense vandet, ved jeg ikke, men han skriver, at bassinet (620.000 liter) skal tømmes mindst en gang om ugen. Herefter er der en række beregninger, der tydeligt siger, at med mindre man har adgang til et stort dampanlæg, så vil det være en umulig opgave. Konklusionen fra brevskriveren var, at det ikke var muligt med varme fra dieselmotoren at lave et svømmebad, men derimod mente han godt, at der kunne laves et mindre »Styrte- og Karbadsanlæg«.

Svaret er en god beskrivelse af tiden. Det var ikke i tankerne, at der skulle være kommunalt tilskud til driften af sportsanlæg. SIFA gør dog opmærksom

Aalborg første by med svømmehal

Badeanstalten i Løkkegade

- Danmarks første offentlige svømmehal.

Foto: A651, lb.nr. 2, Sifa Idræthistorisk Samling

på, at der er andre grupper, som kan bruge svømmebadet og dermed være med til at betale driftomkostningerne.

Badeanstalt i Løkkegade

Byrådet udsatte sagen, og svømmehallen blev ikke realiseret før i 1927, da der på elektricitetsværket var opført en dampkedel, og damp derfra kunne opvarme hele badeanstalten, som kom til at ligge vest for værket i Løkkegade.

Selv om SIFA var tidligt ude og ikke fik gennemført sit forslag om et svømmebad, så blev badeanstalten i Løkkegade, sikkert hjulpet godt på vej af den tidlige henvendelse fra SIFA, den første offentlige svømmehal i Danmark.

Det er svært at forestille sig, at Carsten Morild ikke er indfødt nordjyde, når man hører hans aalborgaccent, men han er rent faktisk født i H. C. Andersens by, Odense.

– Vi flyttede til Aalborg, da jeg var syv år gammel, så jeg er vel næsten indfødt, smiler den 19-dobbelte danske mester i cricket Carsten Morild, der længe boede blandt venner i et fuldstændig vinterstille Blokhus, men nu er flyttet til et lige så vindstille Spanien.

Da familien Morild flyttede til Aalborg, kunne ingen vide, at knægten skulle blive en af de mest vindende sportsfolk som byen og landsdelen nogensinde havde set, og det var ikke kun inden for én sportsgren, Carsten Morild slog sine folder.

– Som ung dyrkede jeg vel fire idrætsgrene, nemlig fodbold, håndbold, badminton og cricket. Fodbold og cricket passede fantastisk godt sammen,

fordi cricket blev spillet i den lange sommerpause, der dengang var i fodbold. Badminton og håndbold var vinteridrætter, så der var fart på hele tiden.

Fodbolden blev den første idræt, der blev droppet allerede efter junioralderen, men de tre andre holdt han fast i. I håndbold blev Carsten Morild divisionsspiller for Idrætsklubben 1919, men det var cricket og badminton, der bragte medaljer og store sejre.

– Jeg fik det første mesterskab, da jeg i 1958 var flyttet tilbage til Odense. Arbejdssituationen for en maskinarbejder i Aalborg var umulig, så jeg flyttede til Fyn, hvor jeg spillede badminton og cricket, og det første mesterskab kom i cricket sammen med B1909.

stens danske mesterskaber:

ket – en gang med B1909 fra Odense

minton – en gang i herredouble sammen med Erland Kops

ket – sytten gange med Aalborg Boldspilklub af 1885

ket – en gang med Idrætsklubben Chang

Carsten Morild vendte dog hjem til Aalborg i 1960, hvor det igen blev til mesterskab. Denne gang sammen med AaB, og her blev et livsvarigt venskab skabt med den syv år yngre klubkammerat Henrik Mortensen.

Det blev samtidig til ansættelse hos smedemester Vilhelm Nielsen i Nørresundby, men efter at par år kom Carsten Morild til Aalborg Portland Cement-Fabrik, hvor han var i mere end 40 år. Maskinarbejderen vidste godt, at han var kommet på en forkert arbejdsmæssig hylde, idet han helst ville arbejde med mennesker eller projekter.

◀ *Carsten Morild*

En dygtig og alsidig sportsmand.

Her i en cricketkamp som gærdespiller.

Carsten var en vindertype, der altid søgte at dygtiggøre sig og holdet.

Foto: B2783-1, A223, Sifa Idræthistorisk Samling

**Klubber, der har haft glæde af
Carsten Morilds talent:**

**Fodbold:
AaB af 1885**

**Håndbold:
Aalborg KFUM's Idrætsklub
og Idrætsklubben 1919**

**Badminton:
B1909 og Triton, Aalborg**

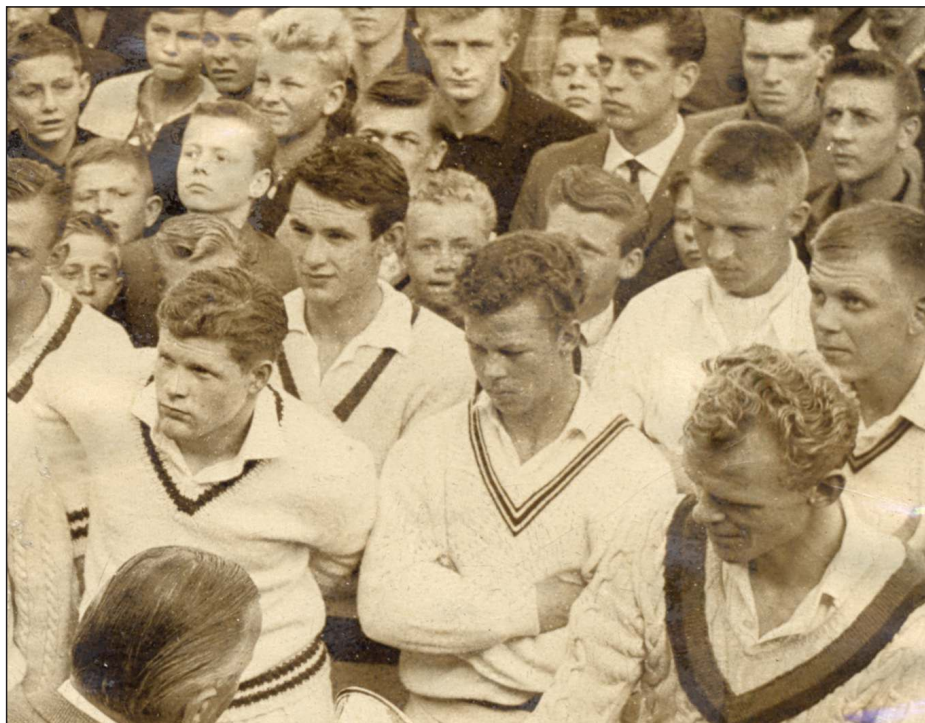
**Cricket:
B1909, AaB af 1885 og
Idrætsklubben Chang**

Carsten Morild startede derfor hurtigt på den hårde værkførerskole i Aalborg.

– Man kunne kun gå på skolen, hvis man havde arbejde. Det var om aftenen, hvor man gik fem dage om ugen kl. 18-22 gennem tre år. Samtidig spillede jeg cricket og badminton, så enhver kan regne ud, at jeg havde min tid besat.

Da Carsten Morild havde færdiggjort studierne, kom han ind i noget helt nyt og spændende, nemlig IT, der skulle indføres dengang. På den måde fik han fra starten lov til at arbejde med den nye teknologi, og det resulterede i, at han i mange år var IT-chef på Aalborg Portland, selv om han startede på maskinværkstedet.

– I starten havde vi kun ganske få computere, men da jeg forlod cementfabrikken for et par år siden, havde alle medarbejdere adgang til computer med internet, fortæller Carsten Morild.

Ville ikke være professionel sportsudøver

Aalborg Portland havde stor andel i, at Carsten Morild kunne udleve sit liv som sportsmand.

– Jeg har aldrig været interesseret i at være professionel sportsmand eller leder, så jobbet var meget vigtigt for mig. Derfor var det vigtigt, at arbejdsgiveren var

meget forstående, og Aalborg Portland har været alle tiders arbejdsplads. Om det så var at sætte den endelige grænse, gjorde de også det. Det kneb nemlig af og til med at holde øjnene åbne i den sidste tid, da jeg var landstræner i badminton, og da sagde Portland stop. Nu er det enten jobbet eller sporten, var beskeden ganske berettiget, og det blev arbejdet.

◀ Mesterskab i cricket

Fra venstre ses følgende AaB'ere: Flemming Nielsen (halvt skjult), Jørgen W. Larsen, Hans Kurt Koch, Hardy Sørensen, Hans Ole Luther, Carsten Morild og Henrik Mortensen.

Foto: B3406, A223, Sifa Idræthistorisk Samling

▼ Årets navn

Carsten Morild er også blevet kåret som årets navn i nordjysk idræt. På billedet overrækker sportsjournalist Ejvind Samuelsen en pokal som en synligt bevis for udnævnelsen.

Foto: B2277, A254, Sifa Idræthistorisk Samling

Fyret på »gråt papir« i 1945

Af Jørgen Mertz

Til hest ▲

*Berider Willestrup til hest
på militært område.*

Foto: Billedet er lånt fra berider Willestrups eget fotoalbum

Ridehus ►

*Billedet er fra 1925. Da det nuværende
ridehus på Annebergvej er fra 1932,
kan ridehuset kun være fra
Fyensgade Kaserne, hvor 10. Regiment lå.
Det blev senere til Dronningens Livregiment
– opkaldt efter dronning Ingrid.
Der hvor Ø-gadekvarteret i dag ligger,
var der kaserne med Golfparken
og Sohngaardsholms jorder som øvelsesplads.*

Foto: Billedet er lånt fra berider Willestrups eget fotoalbum

Berider Willestrup havde overfor bestyrelsen før generalforsamlingen i 1928 luftet tanken om at rejse fra byen og så lade sin søn overtage jobbet som ridelærer, hvilket gav anledning til følgende overvejelser:

»Generalforsamlingen vedtog med stor Majoritet, at Berider Willestrups Søn, i paakommende Tilfælde, ikke fandtes egnet til at overtage Stillingen som Klubbens Ridelærer«. Til gengæld vedtog generalforsamlingen fremover at udbetale Berider Willestrup løn i sommermånederne juli og august, hvor der ellers ikke var ridning.

Ved generalforsamlingen i 1929 var det medlemsskabet af Dansk Ride-Forbund (D.R.F.), der gav anledning til stor diskussion.

Via D.R.F.s medlemskab af Dansk Idræts-Forbund blev klubbens medlemmer nu underlagt nogle nye regler for konkurrencedeltagelse. Det var nu

specielt det olympiske amatørbegreb, som skulle håndhæves meget strengt. Dette berørte nogle ryttere, der deltog i »uautoriserede« væddeløb i Aalborgs opland (f.eks. det traditionsrige løb i Asaa), som berider Willestrup var arrangør af for at supplere sine beskedne indtægter.

De nødvendige ændringer i klubbens love måtte dog diskuteres ved en ekstraordinær generalforsamling, da der var for ringe fremmøde til at vedtage lovændringer ved den ordinære generalforsamling.

Flertallet indså nødvendigheden af medlemsskabet af D.R.F., bl.a. var dette en betingelse for, at officerer måtte deltage i klubbens aktiviteter på militærets heste.

Et andet emne, der altid havde været et stort ønske for rideklubben, var eget nyt ridehus.

Man havde i december 1928 ført forhandlinger om opførelse af ridehus på Hasserisvej på en grund tilhørende Hr. G. Brix. Forhandlingerne var dog strandet, fordi Rideselskabet ikke støttede planen, men tværtimod mente, at det nuværende ridehus stadig kunne anvendes i mange år. Ridehuset ville koste ca. 35.000 kr., man ville kun kunne forrente og afdrage ca. 10.000 kr.

1932

»Paa grund af det reducerede Medlemstal bortfalder det i 1928 vedtagne Tillæg til Berider Willestrups Honorar«.

Forinden forslaget behandling skulle punktet »Valg af Bestyrelse« overstås. »Direktør Strøyberg gjorde Forsamlingen bekendt med den Uoverensstemmelse indenfor Bestyrelsen angaaende Bestyrelsens medlemmers Stilling til de Willestrupske Væddeløb, og meddelte, at han af den Grund ikke kunne blive siddende i Bestyrelsen sammen med Oberstløjtnant Bennike«.

Direktør Strøyberg foreslog at indvælge Poul Bang i bestyrelsen.

1941

»Fra flere side blev der anket over Willestrups priser, og Sagen blev livligt diskuteret med det Resultat, at For-

manden lovede at tale med Berideren om Sagen og udvirke, at der blev opslaaet en fast Priscourant i Ridehuset, saaledes at enhver kunde læse sig til, hvad der skulde betales«.

1942

»Efter en livlig Diskussion om de daarlige Forhold, hvad angaar Undervisning, Hestenes Foderstand etc. under Berider Willestrups Ledelse, blev et forslag fremsat af Fabrikant Georg Dam sat under Afstemning og vedtaget med stort Flertal. Stemmer: 14 ja, 3 nej og 2 blanke. Forslagets Ordlyd var: Det paalægges Bestyrelsen at give Berider Willestrup en Opsigelse pr. 1. November 1942«.

Hermed syntes det, som om berider Willestrups dage i SAO var talte. Således kom det dog ikke til at gå. På begæring af 14 medlemmer blev der nemlig indkaldt til en ekstraordinær generalforsamling til afholdelse den 24. januar 1942 – som sædvanlig på Hotel Phønix.

Hensigten med generalforsamlingen var at skaffe flertal for at trække opsigelsen af berider Willestrup tilbage. Fem medlemmer havde afgivet fuldmagt, og således blev der 22 stemmer for at trække opsigelsen af berideren tilbage, mens to stemte imod.

Willestrup i modvind

På generalforsamlingen i 1943 blev – man fristes til at sige som sædvanlig – berider Willestrup endnu en gang diskuteret.

»Dyrlæge Torpet foreslaar, at Berider Willestrups Priser skal godkendes af Bestyrelsen... Endvidere mente han, at Beriderens Plads var bagest i Feltet, saaledes at han kunde være til Hjælp og Vejledning for Rytterne. Stor Tilslutning til sidste!«. Propositionerne for Hubertusjagtens opløb var ligeledes et tilbagevendende spørgsmål i den

periode. Disse blev derfor også diskuteret og ændret.

I 1944 blev der igen afholdt ridestævne i Hasseris – dette år endog med deltagere fra Hjørring og Dronninglund. Efter begivenhederne 29. august 1943 var ridesportens ellers kommet lidt i vanskeligheder, da hæren, hvilket hermed betød officererne og deres heste, var blevet opløst og sendt hjem på besættelsesmagtens foranledning.

I november 1944 trådte formanden grosserer Poul Bang tilbage efter 10 års virke. I hans formandsperiode var medlemstallet steget fra 33 medlemmer i 1934 til knap 100 i 1944. Som ny formand valgtes den rutinerede og dygtige jagttrytter, direktør Vald. Klitgaard. Derefter fulgte en ny debat om propositionerne for Hubertusjagten og nye ændringer blev introduceret. En kreds på 17 af klubbens medlemmer havde fremsendt følgende meddelelse til bestyrelsen:

Væddeløb

Berider Willestrup sammen med ryttere, der skulle deltage i et af Willestrups væddeløb. En supplerende indtægtskilde for berideren.

Foto: Billedet er lånt fra berider Willestrups eget fotoalbum

»Undertegnede Medlemmer af Sportsrideklubben for Aalborg og Omegn, der mener, at Tiden nu er inde til for Sportsrideklubben at skifte Berider, anmoder høfligst Bestyrelsen om snarest muligt at undersøge Mulighederne herfor, saa der ved den forestaaende ordinære Generalforsamling kan blive taget endelig Stilling til Spørgsmaalet«.

Direktør Knud Strøberg redegjorde for det arbejde, bestyrelsen havde gjort i anledning af den modtagne skrivelse, dels at man havde averteret under Billet mrkt. i »Hestesport«, dels havde undersøgt Ridelærernes Forhold til Klubberne i en række Byer.

Sportsrideklubben afskediger Berider Willestrup for udansk Opførsel

**Og vedtager samtidig automatisk
Eksklusion af alle Medlemmer,
som ved Dom findes skyldige
i unational Optræden**

Sportsrideklubben for Aalborg om Omegn holdt i Gaar Eftermiddag en ekstraordinær Generalforsamling på Hotel Phønix. Der var kun et Par Sager paa Dagsordenen, hvoraf den vigtigste var Spørgsmaalet om Klubbens Holdning overfor Medlemmer, der eventuelt findes skyldige i urigtig Optræden under Besættelsestiden, samt Drøftelse af Berider-Spørgsmaalet. Klubben har længe været utilfreds med Berider Willestrups nationale Holdning. Det var en kendt Sag, at han i ret udstrakt Grad plejede Omgang med Landets Fjender, og Klubbens Medlemmer har ofte følt sig pinligt berørt deraf.

Anklager mod Berideren

Blandt de Anklager, som rettedes mod Berider Willestrup, var blandt andre, at han havde optraadt i Uniform efter tysk Tilladelse, at han var meget ivrig efter at hilse paa tyske Soldater paa Gaden, at han havde Pensionat for Tyskerne i sit Hjem, at hans Hustru mødte op med Blomster til Frikorps Danmark, da dette Landsforræderkorps i sin Tid var hjemme paa Orlov, at han havde indført Tyskere i Ridehuset, og ligeledes fandt man det pinligt, at Berideren i de sidste Dage har gaaet paa Gaden og uddelt Autografer til Børn, der har ladet sig imponere af hans flotte Uniform.

Paa Generalforsamlingen viste der sig da ogsaa Stemning for at afskedige Hr. Willestrup som Klubbens Berider. Han er med omgaaende Virkning fritaget for sit Arbejde, og Afskedigelsen træder i Kraft i Løbet af nogle Maaneder. Klubben søger nu en ny Berider.

Med hensyn til Klubbens Holdning overfor Medlemmer, som findes skyldig i en urigtig Optræden i Besættelsestiden vedtoges det, at saadanne Medlemmer, som ved Rettens Dom kendes skyldige i udansk Optræden, automatisk ekskluderes.

En lang række Medlemmer havde Ordet, hvorefter der vedtoges:

»«Beriderspørgsmaalet stilles i Bero, til forholdene ændrer sig, og der maa ikke averteres efter anden Berider, før Berider Willestrup har faaet Underretning herom«.

Befrielsen

Kort efter befrielsen den 5. maj 1945 blev den til dato næstsidste ekstraordinære generalforsamling afholdt lørdag, den 19. maj på Hotel Phønix. Dagsordenen var:

1. Overrækkelse af en Hædersgave til Hr. Bogtrykker Holten Andersen.
2. Ekskludering af alle som findes skyldig i urigtig Optræden under Besættelsestiden, samt Drøftelse af »Berider-Spørgsmaalet«.

Ved dagsordenens pkt. 1 overrakte Direktør Klitgaard en erindringsgave fra klubben til Bogtrykker Holten Andersen for hans deltagelse i modstandsbevægelsen, hvorunder han endog var blevet såret af tyske skud. Gaven var et broncefad med inskriptionen »Til Erindring om den 5. maj 1945 fra SAO«.

Derefter vedtog forsamlingen at ekskludere alle de medlemmer, som måtte blive dømt for landsskadelig virksomhed på grund af deres gerninger under Besættelsen. Ægtefæller og børn ville dog stadig kunne forblive medlemmer. Der foreligger ikke eksempler på, at denne midlertidige passus i klubbens love blev anvendt.

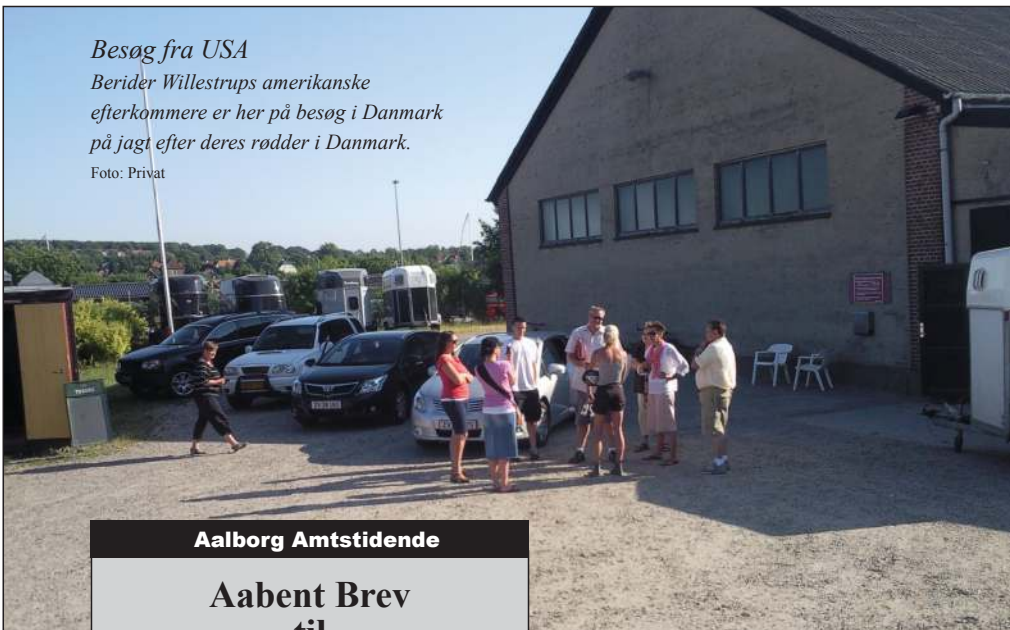
De medlemmer, man eventuelt har »sigtet efter«, har formentlig udmeldt sig af klubben for at komme en eksklusion i forkøbet.

Endelig vedtog man med 19 stemmer mod 7 efter mange års tilløb »at afskedige Berider Willestrup med passende Varsel, samt med øjeblikkelig Virken at fritage ham for Tjeneste som Klubbens Berider

Besøg fra USA

Berider Willestrups amerikanske efterkommere er her på besøg i Danmark på jagt efter deres rødder i Danmark.

Foto: Privat

Aalborg Amtstidende

Aabent Brev til Sportsrideklubben for Aalborg og Omegn

Som Svar paa disse Beskyldninger, der i »Aalborg Amtstidende« af 20. ds. er rettet mod mig, skal jeg oplyse, at alt deri fra A til Z er bygget paa Usandheder, for ikke at sige gemen Løgn. Hvem Ophavsmanden er, ved jeg ikke, men jeg havde ikke troet, der fandtes saa tarvelige Mennesker i Klubben, der vilde benytte sig af saadanne Trick. Men der er jo et gammelt Ord, der siger, at i Krig og Kærlighed gælder alle Kneb. Nej, det hele er en Hævnaakt i Klubben som Følge af en Uoverensstemmelse angaaende Deltagelse i Væddeløb, og dette gik Formanden imod, og som følge deraf har denne Udsmidning været forsøgt Aar efter Aar i ca. 10 Aar, men er indtil nu mislykket. Nu er det endelig lykkedes ved efterhaanden at faa flere som Hjælpere og nu under disse her Forhold vel den største Chance for Sejren. Jeg skal gerne senere komme tilbage til Forklaring Punkt for Punkt med Navne nævnt.

Ærb.

O. C. O. Willestrup

Aalborg, den 23. Maj 1945

på Grund af hans urigtige Optræden under Besættelsestiden«.

Således sluttede en lang epoke i SAO's historie. Efter 33 års ansættelse blev den nu 73-årige berider Willestrup fyret på »gråt papir«. Hans arbejde var gennem alle årene præget af en relativt beskednen betaling fra klubben samt nogen variation i indtægterne afhængigt af årstiderne og klubbens aktivitetsniveau.

Det bør understreges, at berider Willestrup hverken blev anklaget eller dømt for landsforrædderi efter den lovgivning, som Folketinget i hast gennemførte i sommeren 1945.

Ved den ordinære generalforsamling i november 1945 vedtoges det med 17 stemmer mod 14 – efter forslag fra Poul Bang – at udbetale 300 kr. til berider Willestrup som en gave.

Derefter blev det til en årlig tradition frem til 1958, at der ved hver generalforsamling blev bevilget berider Willestrup en gave på 200 kr.

Per Burmester

Aktiv

idræts-

mand

og velrespekteret

leder

Aalborg-drengen Per Burmester har gennem hele livet været en travl forretningsmand i bogtrykkerbranchen – og samtidig meget engageret i sin fritid på cricket- og badmintonfronten. Det var både som udøver og ikke mindst som en meget respekteret leder i diverse bestyrelser i Chang, Triton og Dansk Cricket-Forbund.

Af Niels Torp

Per Burmester er netop fyldt 85 år og »still going strong« i den beskyttede bolig i Gistrup, hvor han trives trods et smerteligt handicap. Han fik sat det ene ben af efter en operation for godt et år siden. Per er formentlig det ældste nulevende medlem af Aalborg Chang, der netop er fyldt 100 år. Han blev meldt ind i klubben i 1935 – i en alder af syv år og begyndte at spille cricket i »Grusgraven« på Hobrovej, da faderen mente, at han

var for lille til at spille fodbold. Far, Otto Burmester, var cricket-dommer og derfor var det naturligt, at Per kastede sig over den ædle sportsgren i det fine hvide tøj, som han allerede gennem et par år dyrkede i haven i huset på Hasserisgade i Aalborg.

Mens Per var junior flyttede Chang til de nye og herlige omgivelser på Provstejorden, og det var noget bedre forhold end i »Grusgraven«, hvor cricketboldens opspring var yderst uforudsigeligt på grund af de mange småsten. Træner for holdet var den dygtige og meget engagerede Robert

◀ *Fantastisk hukommelse*

Per Burmester er netop fyldt 85 år, men han er meget kvik og har en fantastisk hukommelse. Han taler med glød i stemmen om de første år i »Grusgraven« på Changs drengecrickethold. Sidenhen om udflytning i trediverne til de gode omgivelser på Provstvejorden, der på det tidspunkt var langt uden for byen.

Foto: Niels Torp

Sørensen, og modstanderne var hovedsagelig AaB, Hjørring, Nykøbing Mors og lidt senere også »Tobakken«, et hold hovedsageligt bestående af arbejdere fra C.W. Obels Fabrikker.

I en af de første kampe på Changs førstehold var Per Burmester en vigtig »brik«, idet han med et yderst defensivt gærdespil forsvarede sit gærde og blot lavede to point på godt en time, men makkeren og anføreren, Henry Buus, i den anden ende boltrede sig og fuldendte et flot century (100 point) i en kamp på udebane mod Hjørring. Efter kampen kom Thomas Morilds hustru hen til Per, og hun roste ham for et smukt gærdespil. De »pæne« ord sidder stadigvæk printet i hukommelsen på pensionisten.

Brønshøj Cricketklub

I en periode i begyndelsen af halvtredserne flyttede Per Burmester til hovedstaden og spillede for Brønshøj Cricketklub, mens han gik på Grafisk Højskole på Lersø Parkallé i nærheden af Utterslev Mose. På banerne i mosen blev cricketkampene afviklet, og foruden Per Burmester var der også en del gode spillere fra Nykøbing Mors og de formåede sammen at skabe et slagkraftigt hold, der gjorde god modstand mod AB, KB og Soranerne, som ikke var videre interesserede i at få »gæstespillere« fra Jylland.

Tilbage til Aalborg

Efter tilbagevenden til Chang gik Per Burmester ind i lederarbejdet og sad i cricketbestyrelsen i en halv snes år. Han var med til at bygge en blomstrende afdeling op med masser af talent. Senere vandt Chang således tre danske mesterskaber for juniorer i 1959-62 og 1963. Flere af disse talentfulde spillere udviklede sig hurtigt de følgende år og blev udtaget til landsholdet. Her kan blandt andet nævnes: Klaus Buus, Johan Luther, Jens Christensen og Niels Torp.

– Jeg har altid haft en filosofi om, at jeg højest ville sidde i diverse bestyrelser i 10 år, siger Per Burmester, der dog i nogle tilfælde har gjort enkelte undtagelser. Han var således i bestyrelsen i DCF i 11 år, hvor han høstede masser af roser for sit engagerede og dygtige arbejde.

Badminton

Efter ægteskabet med den dygtige badmintonspiller, Else Sørensen, i 1954 blev Per Burmester en naturlig del af Badmintonklubben Triton. Det blev foruden en halv snes år i bestyrelsen – også til et formandsjob i et års tid samt kasserer, da der pludselig var rod i regnskaberne i klubben. Per måtte nødtvunget træde til og fik rettet op på økonomien efter diverse uregelmæssigheder fra den tidligere kasserer.

Som aktiv badmintonspiller blev det til et væld af 2. holdskampe samt reserve til klubbens bedste hold, hvor det dog blev til at par kampe, når der var sygdom eller pludselig afbud. Hustruen Else Burmester var ubetinget i en årrække suverænt den stærkeste spiller i Jylland, og hun vandt 30-40 titler som jysk mester og det skete ofte, at hun blev tredobbelt mester og spillede et væld af kampe ved disse mesterskaber. Desuden var der mange distriktsmesterskaber og andre titler ved stævner i ind- og udlandet.

– Else nåede også at repræsentere LKB i badminton, da vi flyttede til Gistrup i 1967. Vi begyndte at spille lidt veteranbadminton, men de lokale fik hurtigt overtalt Else til at give en hånd med på klubbens bedste hold, erindrer Per Burmester med en vis stolthed i stemmen.

Færrer ildsjæle

Der bliver færre og færre ildsjæle på lederfronten i dansk idræt og det kan få katastrofale følger på længere sigt. Per Burmester har med sit venlige væsen og sunde fornuft været en eksponent for en respekteret leder gennem knap fyrre

Gift i 1954

De unge badmintonspillere fra Triton dannede espaliere, da Per Burmester og Else Sørensen blev gift i 1954.

Foto: Privat

år. Han har brugt rigtig mange timer på diverse lederjob i Chang, Triton og DCF.

– Det har været en glæde at arbejde med sportsfolk og det har givet et væld af gode minder. Som jeg stadigvæk tænker på – trods min høje alder, pointerer Per Burmester!

Fremtiden hviler på fortiden

Udgivet af Idrætshistorisk Samling

Sifa

Nummer 11 . December 2013

Veteranen

Indhold

Sportsrideklubben Aalborg er stiftet i marts 1913 på et tidspunkt, hvor sporten bestod af tur- og jagttridning. Ann Mertz fortæller om de mange år, der er gået siden og om udflytningen til Finstrupgaard. Side 4-9.

Portræt af den flittige og dygtige aalborgensiske bryder Bernhard Wosylus. Side 10-15.

Carsten Morild. 20-dobbelt DM-vinder. 19 gange i cricket og en enkelt gang i badminton. Side 20-23.

Historien om berider Willestrups mange år i Sportsrideklubben Aalborg. Side 24-29.

Per Burmester startede midt i 1930'erne på Changs drengecrickethold i »Grusgraven«. Side 30-32.